

Dosarul nr. 3ra-1194/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, I. Muruinău, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de către Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață împotriva Inspectoratului General al Poliției și Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” cu privire la anularea actelor administrative individuale, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 martie 2020, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției și Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” cu privire la anularea ordinilor Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” în partea stabilirii parțiale a indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului lui Sava Chirică în perioada anilor 2018-2019 și a răspunsului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 34/15-M-42/20 din 18 martie 2020, prin care a fost respinsă cererea prealabilă ca fiind inadmisibilă, obligarea emiterii actului cu privire la achitarea sumei de 27 000 de lei cu titlu de indemnizație pentru activități speciale de combatere a terorismului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, la 21 ianuarie 2020, s-a adresat Inspectoratului General al Poliției cu cerere în vederea achitării indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului, care nu a fost achitată pentru perioada august 2018 – 29 decembrie 2019.

Prin răspunsul nr. 34/5-M-7/20 din 24 ianuarie 2020 a fost informat că cererea sa a fost expediată pentru examinare conform competenței, Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”, însă care a fost respinsă, invocând că nu au fost depistate abateri de la procedură.

Reclamantul a specificat că, la 06 martie 2020, a depus cerere prealabilă prin care a solicitat reexaminarea cererii și admiterea cererii inițiale.

Prin răspunsul din 18 martie 2020 s-a comunicat că în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind inadmisibilă, fiind anexate și ordinele pentru lunile în care nu s-a stabilit indemnizația solicitată.

Reclamantul a considerat că, actele emise sunt ilegale și urmează a fi anulate. În susținerea poziției sale a indicat că, potrivit pct. 17-18 din Regulamentul privind acordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului, aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 271 din 17 august 2018 (în continuare Regulament), indemnizația poartă un caracter stimulator de compensare a riscurilor asumate și se acordă lunar în dependență de aportul angajaților în procesul de prevenire și combatere a terorismului, în baza indicatorilor realizați, care nu poate depăși suma de 6 500 de lei. Astfel, trebuia să fie instituită o comisie specială care, lunar, trebuia să stabilească mărimea indemnizației prin emiterea unei decizii privind acordarea/neacordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului, în temeiul căreia să întocmească un proces-verbal și ca urmare ordinul de stabilire a indemnizației.

Reclamantul a relatat că, pentru stabilirea indemnizației, la pct. 21 din Regulamentul privind acordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului s-a indicat că, indemnizația se acordă, având la bază rapoartele motivate, ținându-se cont de indicatorii de performanță realizați, după cum urmează: planificarea, desfășurarea, coordonarea unui ansamblu de măsuri organizatorice, tehnice și de instruire, în scopul asigurării protecției antiteroriste și ordinii de drept, cu implicarea în activități speciale - 2 000 de lei (indicator nr. 1); combaterea criminalității, prin prisma acțiunilor specifice de combatere a terorismului - 1 500 de lei (indicator nr. 2); întreprinderea măsurilor întru respectarea legalității, prevenirea și curmarea unor acțiuni care vizează tulburări sociale sau manifestări de violență pe timpul adunărilor publice, activităților culturale, sportive și religioase, precum și altor manifestații similare cu participare de public numeros - 2 000 de lei (indicator nr. 3); planificarea, organizarea și desfășurarea măsurilor și antrenamentelor întru menținerea nivelului înalt al capacității operaționale de intervenții speciale în cazul situațiilor cu grad sporit

de risc, de urgență, cu caracter tehnogen și cultural, cât și întreprinderea măsurilor urgente de lichidare a consecințelor activităților teroriste - 500 de lei (indicator nr. 4); obținerea pregătirii profesionale și perfecționarea continuă orientată spre îndeplinirea măsurilor de dirijare, coordonarea și realizarea măsurilor de combatere a terorismului - 500 de lei (indicator nr. 5).

Reclamantul a menționat că angajații pot fi lipsiți total de indemnizație doar în circumstanțele indicate în pct. 23 al Regulamentului privind acordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului, în care Sava Chirică nu s-a încadrat, iar un alt motiv nu poate fi reținut deoarece acestea sunt indicate în mod exhaustiv. Pentru a nu stabili sau a stabili parțial indemnizația pentru anumiți indicatori trebuie să existe un raport motivat al conducătorului din care să rezulte acest fapt, să se emită o decizie de acordare/neacordare a indemnizației, să fie întocmit procesul-verbal al ședinței Comisiei și ordinul de acordare a indemnizației, iar acordarea sau neacordarea indemnizației nu este o prerogativă a liberului arbitru a conducătorilor sau a membrilor comisiei, ci se acordă în baza unor indicatori de performanță.

Prin prisma pct. 23 din Regulamentul privind acordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului, indemnizația urmează a fi stabilită și achitată salariatului și doar în anumite circumstanțe poate fi lipsită de aceasta, iar refuzul de a achita indemnizația, în partea neachitată este neîntemeiat, deoarece nu s-a făcut trimitere nici la o circumstanță ce duce la nestabilirea indemnizației sau stabilirea parțială a acesteia. Astfel, ordinele de stabilire a indemnizației sunt neîntemeiate, deoarece nu s-a indicat niciun temei din cele reflectate în Regulamentul privind acordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului.

De asemenea, reclamantul a evidențiat, că deși cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind inadmisibilă, pârâții nu au făcut trimitere la nici un temei de inadmisibilitate, iar prin acțiunile ilegale a fost lipsit de indemnizația în sumă de 3 000 de lei pentru anul 2018 și 24 000 de lei pentru anul 2019.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus cereri de concretizare a pretențiilor solicitând anularea ordinelor Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 89ef. din 28 septembrie 2018, nr. 107ef. din 23 noiembrie 2018, nr. 77ef. din 25 septembrie 2019, nr. 62ef. din 25 iulie 2019, nr. 88ef. din 25 octombrie 2019, nr. 94ef. din 25 noiembrie 2019, nr. 101ef. din 20 decembrie 2019, în partea în care nu s-a stabilit sau s-a stabilit parțial indemnizația pentru activități speciale de combatere a terorismului lui Sava Chirică, a răspunsului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 34/15-M-42/20 din 18 martie 2020 și refuzului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-773 din 25 martie 2020 prin care a fost respinsă cererea prealabilă din 06 martie 2020 ca fiind inadmisibilă, a răspunsului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 34/15-M-48/20 din 18 aprilie 2020, prin care a fost respinsă cererea prealabilă din

27 martie 2020 ca fiind inadmisibilă, obligarea emiterii actului privire la achitarea sumei de 27 000 de lei cu titlu de indemnizație pentru activități speciale de combatere a terorismului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial acțiunea.

S-a anulat ordinul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 101ef. din 20 decembrie 2019, în partea în care nu s-a stabilit indemnizația pentru activități speciale de combatere a terorismului lui Sava Chirică.

S-a anulat răspunsul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 34/15-M-42/20 din 18 martie 2020, prin care a fost respinsă cererea prealabilă, în partea ce se referă la anularea ordinului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 101ef. din 20 decembrie 2019, în partea în care nu s-a stabilit indemnizația pentru activități speciale de combatere a terorismului lui Sava Chirică.

S-a anulat răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-773 din 25 martie 2020, prin care a fost respinsă cererea prealabilă din 06 martie 2020, în partea ce se referă la anularea ordinului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 101ef. din 20 decembrie 2019, în partea în care nu s-a stabilit indemnizația pentru activități speciale de combatere a terorismului lui Sava Chirică.

S-a obligat Brigada de poliție cu destinație specială „Fulger” să reexamineze chestiunea privind acordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului lui Sava Chirică pentru luna decembrie 2019, luând în considerare rezultatele obținute în activitate și perioada efectiv lucrată.

S-a încasat de la Brigada de poliție cu destinație specială „Fulger” în beneficiul lui Sava Chirică cheltuieli de judecată suportate în mărime de 4 000 de lei.

În rest, pretențiile cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile și încasarea cheltuielilor de judecată, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

În susținerea poziției sale instanța de judecată a stabilit că Sava Chirică a activat în cadrul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” până la 20 decembrie 2019, astfel beneficiind de dreptul la indemnizație pentru activități speciale de combatere a terorismului pentru perioada de timp efectiv lucrată în luna decembrie 2019. Or, neachitarea integrală a indemnizației pentru luna decembrie 2019 doar din considerentul că la 20 decembrie 2019 a fost încetat raportul de serviciu cu Sava Chirică, este neîntemeiată, deoarece, pârâtul trebuia să aprecieze activitățile speciale de combatere a terorismului pentru perioada de timp efectiv lucrată în luna decembrie 2019, adică până la 19 decembrie 2019. Totodată reprezentantul pârâților nu a prezentat instanței de judecată argumente în vederea susținerii poziției de al lipsi pe Sava Chirică de indemnizația pentru activități speciale de combatere a terorismului, pentru perioada enunțată.

Instanța de fond a conchis că, pentru perioada lunii decembrie 2019, indemnizația pentru activități speciale de combatere a terorismului urmează a fi calculată reclamantului, în conformitate cu cerințele Regulamentului privind acordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului, efectiv pentru perioada în care a activat în luna decembrie 2019.

La fel, instanța de fond a concluzionat în privința anulării răspunsului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr.34/15-M-42/20 din 18 martie 2020 și răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-773 din 25 martie 2020, în partea ce se referă la anularea ordinului nr. 101 ef. din 20 decembrie 2019, în partea în care nu s-a stabilit indemnizația pentru activități speciale de combatere a terorismului lui Sava Chirică, având în vedere că a fost anulat ordinul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 101 ef. din 20 decembrie 2020, în partea în care nu s-a stabilit indemnizația pentru activități speciale de combatere a terorismului lui Sava Chirică.

Instanța de fond a mai reținut că, în privința pretenției privind anularea refuzului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” nr. 34/15-M-48/20 din 08 aprilie 2020, reclamantul prin depunerea cererii la 25 martie 2020, a exercitat deja o cale de contestare neprevăzută de Codul administrativ, astfel a concluzionat în privința netemeinicei acestei pretenții.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 02 noiembrie 2020, respectând termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii din 20 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii (f.d.64-68, vol. II).

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 05 noiembrie 2020, respectând termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii din 20 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii (f.d.73-83, vol.II).

Prin decizia din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 20 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă decizie nouă prin care a fost respinsă acțiunea înaintată de către Sava Chirică împotriva Inspectoratului General al Poliției și Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

S-a respins recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției împotriva încheierii din 24 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a declarat

admisibilă acțiunea depusă de către Sava Chirică împotriva Inspectoratului General al Poliției și Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, în cazul înrăutățirii unor indicatori sau al neîndeplinirii lor în perioada de gestionare, cota procentuală a indemnizației cuvenite pentru indicatorul respectiv nu se acordă sau se reduce proporțional de către Comisie. Astfel, s-a stabilit că, Brigada de poliție cu destinație specială „Fulger” în mod justificat și întemeiat a redus indemnizația lui Sava Chirică, deoarece, în cadrul examinării rapoartelor prezentate, Comisia a constatat că Sava Chirică a admis mai multe curențe în activitatea sa.

Totodată a reținut instanța de apel că, pe parcursul lunii octombrie 2019, angajații detașamentului nr. 2 intervenție acțiuni speciale al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”, nu au fost antrenați în activități cu destinație specială desfășurate în vederea combaterii terorismului, din motiv că angajații subdiviziunii au dat dovadă de un nivel slab al pregătirii profesionale, necunoscând sarcinile ce li se atribuiau potrivit misiunilor stabilite.

Curtea de Apel Chișinău a remarcat că, indicatorii slabi de performanță referitor la planificarea, organizarea, monitorizarea activității detașamentului, lipsa de control asupra efectivului și măsurile incluse în planul de activitate rezultă din încheierile anchetelor de serviciu efectuate în baza rapoartelor nr. 15/43 din 30 august 2019, nr. 15/42 din 29 august 2019, nr. 15/12 din 04 martie 2019, nr. 15/18 din 01 aprilie 2019, aprobate de Comandantul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”. Or, concluziile expuse în încheierile anchetelor de serviciu, denotă că conducerea departamentului intervenție acțiuni speciale nr. 2 (DIAS), realizată de către Sava Chirică, a manifestat lipsă de responsabilități în realizarea sarcinilor în partea ce se referă la planificarea, organizarea, monitorizarea activității detașamentului și lipsă de control asupra efectivului.

La 17 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 03 decembrie 2021 cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii (f.d. 151-153, 164-181).

În motivarea cererii de recurs, a invocat că, Valeriu Vladiuc a participat în procedura extrajudiciară și în ședința de judecată ca fiind angajat din cadrul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” și cu procură de reprezentare a acesteia. Instanța de apel, nu s-a expus asupra împuțernicirilor lui Valeriu Vladiuc la semnarea și prezentarea apelului, dar și cu privire la reprezentarea Inspectoratului General al Poliției.

Recurentul a relatat că în motivarea deciziei recurate instanța de apel a indicat că comisia a constatat că Sava Chirică a admis mai multe curențe în activitatea sa, precum

că subalternii acestuia nu au fost antrenați în activități cu destinație specială desfășurate în vederea combaterii terorismului, din motiv că angajații subdiviziunii au dat dovadă de un nivel slab al pregătirii profesionale, necunoscând sarcinile ce li se atribuie potrivit misiunilor stabilite. Unica referire fiind la încheierile anchetelor de serviciu efectuate în baza rapoartelor, pe care nu le-a contestat Sava Chirică.

Recurentul consideră că, instanța de apel s-a limitat doar la constatările Comisiei, fără să examineze raționamentele pe care și-a fundamentat soluția Comisia, în raport cu argumentele apelantului/recurentului.

Recurentul a invocat că angajatorul cu rea-credință a interpretat eronat prevederile actelor normative. Astfel, din conținutul procesului-verbal nr. 12 al ședinței Comisiei Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” a Inspectoratului General al Poliției privind stabilirea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului în luna decembrie 2019, s-a constatat că ședința a avut loc la 20 decembrie 2019. Deși ordinul Inspectoratului General al Poliției cu nr. 709 ef., în temeiul căruia a fost eliberat recurentul, a fost emis la data de 20 decembrie 2019, din conținutul acestuia rezultă că Sava Chirică a încetat serviciul de la 29 decembrie 2019. Prin urmare, la data de 20 decembrie 2019, când a fost examinată chestiunea cu privire la stabilirea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului pentru luna decembrie 2019, recurentul era în exercițiul funcției, fiind eliberat tocmai la data de 29 decembrie 2019.

Aici, instanța de apel s-a limitat doar la prevederile Regulamentului privind acordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului precum că angajații vor fi lipsiți total de indemnizație în situația în care au fost încetate raporturile de serviciu din cadrul instituției din care face parte până la ultima zi calendaristică a perioadelor de referință, fără a se expune asupra argumentului cu privire la circumstanțele de fapt și anume că recurentul a fost eliberat cu 9 zile mai târziu de la data limită a perioadei de referință.

Recurentul a opinat că, în argumentarea soluției de lipsire a indemnizației pentru indicatorul nr. 4, în sumă de 500 de lei, recurentului i s-au incriminat acțiuni care nu țin de competența acestuia, deoarece planurile-tip se fac pe unitate și nu pe subdiviziune, pentru toți angajații așa cum și s-a indicat în titlul acestuia, care se elaborează de către grupuri special create, investite cu obligații de elaborare și implementare a politicilor manageriale. Mai mult, s-a făcut trimitere la neactualizarea unor planuri din anul 2015, respectiv nu este clar de ce acest lucru nu s-a efectuat mai devreme și de ce a apărut această necesitate anume la sfârșitul anului 2018. Toate planurile pe subdiviziune sunt coordonate cu conducătorul nemijlocit și conducătorul direct a unității, iar dacă există obiecții, acestea se înlătură imediat și nu pot fi puse în executare fără aprobarea ultimului. Prin urmare, membrii Comisiei au pus în sarcina recurentului careva lacune de planificare, deși planurile se coordonează și se aprobă de către șefi.

Recurentul a mai notat că, a fost făcută trimitere la o anchetă de serviciu cu privire la rezultatele capacității de luptă pe semnalul de alarmă „Sirena”, însă nu s-a prezentat nici un ordin cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare. De asemenea, Regulamentul privind acordarea indemnizației pentru activități speciale de combatere a terorismului nu prevede că pentru abaterile disciplinare urmează a fi redusă indemnizația, nemaivorbind de situația în care abaterea disciplinară nu a fost constatată în modul corespunzător și conform competenței. Astfel de încheieri prin care s-ar fi constat abaterea disciplinară, contrar procedurii și competenței nici nu reprezintă un act administrativ și nu pot fi contestate de persoana vizată în contencios administrativ, iar în consecință nici nu pot produce efecte juridice pentru persoana vizată.

Conform art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 17 iunie 2021.

La 17 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus cerere de recurs nemotivată.

La 20 septembrie 2021, Curtea de Apel Chișinău, a expediat lui Sava Chirica și avocatului Eugeniu Musteață, la o adresă greșită, copia deciziei motivate, care nu a fost recepționată de către ultimii.

La 15 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Curtea Supremă de Justiție, a expediat suplimentar, în adresa avocatului Eugeniu Musteață, copia deciziei motivate din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele dosarului (f.d.161 vol. 2).

La 03 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, a depus recurs motivat, împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, astfel se atestă că recursul a fost depus în termen.

La 06 decembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia cererii de recurs depusă de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului

Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh